matters connected with the operation of the gold mining industry. It is, therefore, necessary that our own technical personnel should be represented on this Committee. The best thing to do would be to put such experts on the Committee who can stay on the premises of the K.G.F., devote their entire time to it and give the benefit of their advice.

While I am on this subject, I would like to make a personal reference to two of my friends who were my colleagues here until recently, namely, Sri Thomas and Sri Swamidurai. Today, by virtue of the Kolar Gold Fields (Nationalisation) Act, they have ceased to be members of this House because they are disqualified. In fact, when the Bill was under discussion in this House, a suggestion was made on the floor of the House that something must be done in this behalf and that they should not be disqualified during the life of the present Assembly. If I remember aright, the then Minister in charge of the Bill, Sri Siddaveerappa gave a sort of an assurance that he would examine the question and enable the two persons to continue as members of the present Assembly. Not that I contend that the disqualification should be removed permanently. The assurance given by the then Minister in charge of the Bill is certainly a reasonable one and I am sure it is in accordance with the wishes of a large section of this House. Even now, that suggestion minght be considered. I shall leave the matter at that.

There is only one matter to which I would like to make a reference and then I shall conclude my remarks. It has been mentioned that sufficient safeguards are going to be provided to the Backward classes and the linguistic minorities. I would very much wish that some more details should be given to us. I may remind the House that, when the States Reorganisation Bill was being discussed in this House, doubts were expressed from every section of the House on the question of linguistic minorities and others. There is an assurance in the Address that their interest will be safeguarded. As a matter of fact, wherever the Chief Minister has spoken during the last month, he has been very particular to give an assurance to the linguistic minorities that their interests will be safeguarded. Coming as I do from an area which is predominantly a Telugu-speaking area, I must say on behalf of the largeT elugu population of the Kolar District that this is a comforting assurance and I hope that concrete measures will be taken to translate it into action. I would like to make a suggestion through you, Sir, to Government to issue a White Paper very soon regarding the measures that they propose to embark upon to safeguard the interests of Backward Classes and linguistic minorities. Fortunately for us, one of us, namely, Sri Mariappa who was a member of the Backward Class Commission is now the Finance Minister in the present Government. I am sure he will bring to bear upon his work that scholarship and intimate knowledge that he has by virtue of his having been a member of the Backward Class Commission.

With these words, I thank you, Sir, for the very great indulgence you have shown me and I commend my amendment for kind acceptance of the House.

MEMBERS SWORN.

Mr SPEAKER.—A suggestion has been made by a few members to me that they might be allowed to take oath. I, therefore, give them special permission to take oath.

MEMBERS SWORN.

1. Sri Annarao (Afzalpur)
2. Sri S. Rudrappa (Chitapur)

Business of the House.

Mr SPEAKER.—Before I call upon any Hon'ble Member to speak, I would like to know how many Hon'ble Members are anxious to take part in the debate. I would request them to stand in their seats. (*A large number of Hon'ble Members rose*). It appears that a large number of Hon'ble Members are anxious to

(MR. SPEAKER.)

take part in the debate. The other day the Leader of the Opposition had asked me to allot one more day for the debate. There is no objection for taking three days for the debate, but we cannot sit beyond the 29 and so we have to accommodate ourselves within that time. If we can sit on Sunday and give up that holiday, then it is possible that we can have 3 days for the debate. I would like to know whether this proposition is agreeable to all.

AN HON'BLE MEMBER.—At least the week-end rest on Sunday is absolutely necessary.

Mr. SPEAKER.—Sometimes you will have to give it up. Otherwise, it is not possible to give three days for the debate.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Since the 25th is a holiday I think we can sit on Sunday.

Mr. SPEAKER.—I think this is agreed by all sections of the House. I would like to know what is the opinion of Government.

*Sri M. V. RAMA RAO (Minister for Home affairs and Law).—Ordinarily, I should have had no objection to the proposal from the Chair that the House should sit on Sunday, but this Sunday is particularly inconvenient to many Hon'ble Members in the Treasury Benches on account of other engagements already fixed up. So I was wondering whether I should make a request to the Chair that instead of this Sunday, some other day might be chosen.

Mr. SPEAKER.—Then Tuesday is again a holiday. We can sit on that day.

Sri M. V. RAMA RAO.—The House cannot possibly sit on the 25th because it happens to be Christmas day and it would not be reasonable to suggest that the House should sit on that day.

Mr. SPEAKER.—If both Sunday the 23rd and Tuesday the 25th are not suitable, then there is no other day which can be allotted.

Sri M. V. RAMA RAO.—The House can sit for longer hours tomorrow.

Mr. SPEAKER.—I have no objection if we can sit for longer hours tomorrow.

*Sri J. MOHAMED IMAM.—According to the programme issued, today is the last day for the debate on the Address. Tomorrow we have other business according to the programme. If it is not possible to meet on any of these holidays, then it would be better if the session is extended by one day. We would be prepared to forgo our holiday, but it seems that the Ministers are not prepared to sit on the 25th. We also do not like to sit on the 25th, because it is an important Christian holiday and we have also got some Christian Members here.

Sri M. V. RAMA RAO.—I am one with Sri Imam that we should not sit on a holiday which is very auspicious to our Christian friends. Such a holiday occurs only once a year and so I would not suggest that the House should sit on that day. I was suggesting that if the Hon'ble Members on the other side of the House are agreeable to sit for longer hours tomorrow, then it could be managed without extending the session by one day. If that is not possible and if it is considered necessary that this debate should be carried on to an extent which would make it necessary to extend the session, then I submit that we want some more time to think about it and we shall make our suggestion later on. In the meanwhile the debate may proceed.

Mr. SPEAKER.—It is not possible for us to sit beyond Saturday the 29th. We have to adjust ourselves within the programme that we have issued. There are two alternatives for that. Either we can sit on any holiday or sit for longer hours on some days so that we may be able to finish the work. If Hon'ble Members are willing to sit for longer hours for a couple of days, then we need not cancel the holidays. We have somehow to make up 5 or 6 hours.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Our request is that the period fixed for the debate should be extended by one day. So tomorrow should be taken up for discussion of the Address. After that, it is the look out of the Treasury Benches because it is all Government business thereafter. Let them manage it as they want and it is not our concern. We are concerned only with

having one more day for this debate; if they want us to sit longer by one hour for some days we have no objection to that.

Mr. SPEAKER.—It is not proper to say that we want one day more for the debate and then say the remaining business is the look out of the Treasury Benches. It is also my responsibility that I have to finish the whole agenda.

Sri B. HUTCHE GOWDA (Turuvekere).—They are not agreeable to our suggestion.

Mr. SPEAKER.—Of course, they have got their own difficulties. They are not obstructionists. Some Members of the Treasury Benches can be accommodated tomorrow. The Hon'ble Home Minister can speak tomorrow and he can go out on Sunday. If he has any engagement, it is not necessary that he should remain here on Sunday. The other Ministers who have no other outside work on Sunday may remain here.

Sri M. V. RAMA RAO.—I was not referring to any personal engagement of mine. In fact, it is exceedingly embarrassing for me to make any reference to our engagements outside the business of Government on the floor of this House. Ordinarily, I should not make any such reference here. I was really suggesting that if Hon'ble Members desire that the debate on the Motion of Thanks to the Governor for his Address to the joint session of the Legislature is to be carried on beyond today as originally scheduled, then it would be necessary for the House to sit for one day more and it is not possible to give that extra day on account of other matters on which we have no control. For instance, we have to attend the Indian National Congress at Indore. I am sure no Hon'ble Member of the Opposition will grudge our attending it. Unless we are free to depart for Indore on the 30th of this month, we shall not be in a position to attend it. Therefore, I was suggesting that it is not possible to extend the session by one day. Probably, Sir, you are not aware that this House generally sits in the morning on Saturdays.

Mr. SPEAKER.—I am aware of it.

Sri M. V. RAMA RAO.—On Saturdays it sits from 8-30 to 12-30. If Hon'ble Members are agreeable, we can sit for a couple of hours longer or have another short session in the afternoon, whichever suits them, so that we shall not be put to a situation of either extending the session by another day or of transacting other business than the business scheduled for the other days . . .

Mr. SPEAKER.—We can sit in the morning tomorrow and we can again meet in the evening also though it may not be for 5 hours. We may meet for 2 to 3 hours in the evening and then on Monday we can sit a little longer and on other days also if it is necessary we can sit a little longer.

Sri J. MOHAMED IMAM.—That seems to be the only inevitable course, though I do not agree with the Hon'ble Minister Sri M. V. Rama Rao that attending the Indore Session of Congress is part of the Government work.

Sri M. V. RAMA RAO.—I did not say that that is part of Government work.

Mr. SPEAKER.—But I am only concerned with the point whether my proposal is acceptable to all of you.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Yes, Sir.

Mr. SPEAKER.—Then we will meet in the morning and also in the evening tomorrow and then decide.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—Sir, I find that this Motion of Thanks has not been seconded at all.

Mr. SPEAKER.—It is not necessary to second this motion.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ (ಬಸವನಗುಡಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಗವರ್ನರ್‌ಅವರ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಗವರ್ನರ್ ಅವರ ಭಾಷಣವು ನಮ್ಮ ನೂತನ ರಾಜ್ಯಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಉದ್ಭವಿಸಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಅವುಗಳು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದ್ದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವವರ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ರಾಜ್ಯವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಐದು ಪ್ರದೇಶಗಳವರು ಒಡಗೂಡಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸತಕ್ಕ ಮೊದಲನೆ ಅವಕಾಶವು ಈಗ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ನೂತನ

(ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.)

ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಔಚಿತ್ಯವಿದೆ. ನೂತನ ರಾಜ್ಯದ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಜೆಗಳು ಮೈಸೂರಿನವರಾಗಿ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಆಡಳಿತ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ನವೀನವಾದ ರಾಜ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದು ಮಾದರಿಯಾದ ಸಂಸ್ಥಾನ ಎಂಬ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಆ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ನೂತನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನೂತನ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ ಪ್ರಥಮ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ದ್ವಿತೀಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದರೆ ಈ ಐದು ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಒಂದೇ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ, ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಕೂಡಿಸಿ ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದಂಥ, ಒಂದೇ ಪರಿಮಾಣದ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅತ್ಯಂತಭಿನ್ನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳು ಅವರಿಗೆ ಸಂದಾಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಈ ನೂತನ ರಾಜ್ಯವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳ ಮೇಲೆ ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಪರಿಹಾರವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತಲೂ, ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಪರಿಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ವಿವಿಧ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಈ ವಿವಿಧ ಸಂಬಳಗಳಿಂದ ಯಾವ ಮನಃಖೇದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ, ಕೆಲಸದ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೊರತೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ತ್ವರಿತವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಎಷ್ಟು ನಿಧಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸದ ದಕ್ಷತೆಗೆ ಕೊರತೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಅಸಮಾಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೋರಿಕೆಗಳು, ಅರ್ಜಿಗಳು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಾನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಚೇರಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಕುಳಿತು ಒಂದೇತರಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ 60 ರೂಪಾಯಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ 100 ರೂಪಾಯಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ 180 ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ 250 ರೂಪಾಯಿ ಹೀಗೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಕೆಲಸ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿದ್ದು ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಭಿನ್ನತೆ ಇರುವುದು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಪಂಕ್ತಿಭೇದವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಪಂಕ್ತಿ ಭೇದವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಪರಿಹರಿಸದೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂಶವಾಗಿ ನಾನು ಮತ್ತೊಂದು ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳೊಡನೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಗವರ್ನರ್‌ಅವರ ಭಾಷಣದ ಐದನೆಯ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಕಾಸರಗೋಡು, ಮಡಕಶಿರ, ದಕ್ಷಿಣ ಷೋಲಾಪುರ, ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಹೊಸ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೇರಲು ಕಾತರರಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಆ ಕಾತರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಅವರ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಸಫಲಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ಆದರ ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೊಸೂರಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೊಸೂರು ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ 25 ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕವರಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಭಾಗದವರು ಮೈಸೂರಿನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆಂದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಅನೇಕರು ಬಂದು ಹಸ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ—ಶೋಚನೀಯವಾದ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ—ಪ್ರಸಂಗವೆಂದರೆ ಈ ಹೊಸೂರನ್ನು ಮದರಾಸು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ಆಂಧ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದು, ನಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೇ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಸಂಗತಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ

3-30 P. M.

ಈ ನೂತನ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊಸೂರಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಯಾವ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಬರಬಹುದು. ಹೊಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರು ಈ ನೂತನ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮದರಾಸು ಮತ್ತು ಆಂಧ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಹೊಸೂರಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೇ ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತವಾದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿಸಲು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡದೆ ಬೇಗನೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಉತ್ತಮ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹೊಸೂರಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಸಿ, ಮದರಾಸು ಮತ್ತು ಆಂಧ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಒಂದು ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನೂತನ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ನೂತನವಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಅಗಾಧವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಈ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಯಂತ್ರ ಎದುರಿಸಿ ಬಗೆ ಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ಐದು ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸರ್ಕಾರ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬರುವುದು ಸಹಜ. ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಕಾನೂನುಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ಒಂದು ಕಾನೂನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಇವೊತ್ತು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಯಂತ್ರ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ

ಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಮಾನ್ಯ ಜನಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಬಂದ ಕಾಗದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವೂ ಕೂಡ ಬರು ವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡು ತ್ತಿದೆ, ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ಯಾವ ಕ್ರಮ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದೆ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈಗ ಈ ಐದು ಬೇರೆಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳು ಸೇರಿರತಕ್ಕ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಘಟಿಸಿ ಒಂದು ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಕೈಪಿಡಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ ವಾದ ವಿಷಯ. Helper ಗಳನ್ನು ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ತಮ್ಮ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವ ಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದ ಯಂತ್ರ ಬಹಳ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದುದ ರಿಂದ ಇಂತಹ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದ ಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಈಗ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಓಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆ ದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗುತ್ತೇವೆಯೋ ಹಾಗೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದು ಸುಲಭವಾದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಾವು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು.

ಏಳನೆಯ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಈ ನೂತನ ರಾಜ್ಯದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 73.189 ಚದರ ಮೈಲಿಗಳು ಮತ್ತು ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ 192 ಲಕ್ಷ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಪಾಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿವರ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನೂತನ ರಾಜ್ಯದ ಅಂದಾಜು ಎಷ್ಟು, ಅಂದರೆ Revenue, ಮತ್ತು Expenditure ಎಷ್ಟಾ ಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಇದರ Revenue ಮತ್ತು Expenditure ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದರ ವಿಷಯ ವಾಗಿ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಉತ್ತರ ಇನ್ನೂ ಬರುವುದರಲ್ಲಿದೆ. ನವಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಬೇಕು. ಸುಮಾರು ನಮ್ಮ ಹೊಸ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹಣ 36 ಕೋಟಿಯಿಂದ 40 ಕೋಟಿ ಯವರೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಖರ್ಚು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಮ್ಮ Finance Minister ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಏಳನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡದಿರುವುದು ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಎಂಟನೆಯ ಪ್ರಕರಣ Communications and Transport, Communications ಮತ್ತು Transport ಈಗ Nationalise ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಇದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ನಡೆ ಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಚೆಗೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಂದಲೂ ನಾವು ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು; ಏನಾದರೂ overloading ಇದೆಯೇ ಎಂದು. ಈಗ overloading ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿ ಯಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಈ ಬಸ್ಸುಗಳು ಸಾಕಾದಷ್ಟಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಬಸ್ಸು ಗಳು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಬಸ್ಸುಗಳು ಇಲ್ಲದಿರು ವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ತುಂಬ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೂ ಕೂಡ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಬಸವನಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಫರ್ಲಾಂಗಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ದೂರ ಜನಗಳು ಕ್ಯೂ ನಿಂತಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳು ಕಾಲೇಜು, ಸ್ಕೂಲು ಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಕಾದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ನೌಕರರೂ ಕೂಡ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳಿಂದ ಬಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಕಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ ಒಂದು ಬಸ್ಸಿ ಗಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಬಸ್ಸುಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಕಾರಣ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ನಾನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ Aircraft Factory ಯವರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ Telephone Factory ಯವರೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸಾವಿರಾರು ನೌಕರರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇ ಕವಾದ ಬಸ್ಸು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಅವು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ Peak Hours ನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಬಸ್ಸುಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದು ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಬಸ್ಸುಗಳು ಇರಬೇಕು. ಈಗ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಬಸ್ಸು ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಲ್ಲ. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಈ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ ವಾಗಿದೆ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಓಡತಕ್ಕ ಬಸ್ಸುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಿಲ್ದಾಣಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡು ವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಊರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಮಳೆ ಅಥವಾ ಬಿಸಿಲು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು ಜನಗಳು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳಿದ್ದವು. ಈಗ ಗಿಡಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಈ ನಿಲ್ದಾಣಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ Bus Sheltersನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಹತ್ತನೆಯ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ 1,500 ಜನ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ ಆ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ 5 ರಷ್ಟು ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಕಡೆಪಕ್ಷ 5 ಜನ ಇರು ತ್ತಾರೆ. ಸುಮಾರು 7,500 ರಿಂದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ದಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ಜನ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.)

ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳ ಕೊರತೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬೇಗನೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸ್ಲಂ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟೋ ಆವರ್ತಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ಸ್ಲಂಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಮೊನ್ನೆ ದಿವಸ ಮದರಾಸಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಕಾಮರಾಜ ನಾಡಾರ್‌ಅವರು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ಮಾನ ಪತ್ರ ಸಮರ್ಪಿಸಿದಾಗ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿದರು. ಆ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದರು ಎಂದರೆ, '' ಮನೆಕಟ್ಟುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಕೀಂಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ, ಆ ಸ್ಕೀಂ ಒಂದೂ ಜಾರಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅಷ್ಟು ಭಾರಿ ಭಾರಿಯಾದ ಸ್ಕೀಂಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೇ ಯಾವುದು ಸಾಧ್ಯವೋ, ಯಾವುದು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಆ ಸ್ಲಂಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕ ಜನಗಳು ಆ ಜಾಗಗಳನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಇರುವ ಕಡೆಯಲ್ಲೇ ನೀರು ವಸತಿ, ನೈರ್ಮಲ್ಯದ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಸ್ಲಂಕ್ಲಿಯರೆನ್ಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುರ್ತಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಜನಗಳಿಗೆ ನೀರು, ವಸತಿ, ನೈರ್ಮಲ್ಯದ ಏರ್ಪಾಡು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಅವರ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಪ್ಯಾರಾದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಕೈಗೊಂಡಿರತಕ್ಕ ನೂತನ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ದಿವಾನ್ ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅಯ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಈ ಗಣಿಗಳನ್ನು ಆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಂಪೆನಿಗೆ ವಹಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 'ಈ ರೀತಿ ವಹಿಸಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಇದನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲೈಸ್ ಮಾಡಬೇಕು' ಎಂದು ದಾದಾಭಾಯಿ ನವರೋಜಿಯವರು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ನಾವೇ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಪರದೇಶದ ಕಂಪೆನಿಗಳಿಗೆ ಅವನ್ನು ಕೊಡಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಈಗ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಹಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಪುನಃ ಜಾನ್ ಟೈಲರ್ ಕಂಪೆನಿಯವರಿಗೇ ವಹಿಸಿರುವುದು ಸಾಧುವಾದದ್ದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಸಂದೇಹವಾಗಿದೆ. ಜಾನ್‌ಟೈಲರ್ ಕಂಪೆನಿಯವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಅವರಿಂದ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಂದಲೇ ಆ ಗಣಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಷ್ಟುಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹದಿನಾರನೆಯ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಎರಡನೆಯದು ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ. ಇವು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆದು ಬರುತ್ತಾ ಇವೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮನ್ವಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರದಿಂದ, ಸಂಯೋಜನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಫೆಷನಲ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಗವರ್ನರ್‌ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ವರ್ ಜ್ಯೂಬಿಲಿ ಟೆಕ್ನಲಾಜಿಕಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟು ಇದೆ. ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಆಕ್ಯುಪೇಷನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟು ಇದೆ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಕಾಲೇಜು, ಕಾಮರ್ಸ್ ಕಾಲೇಜು ಇವೆರಡೂ ಇವೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಆರ್ಟ್ಸ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಮತ್ತು ಸೈನ್ಸ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆಯುರ್ವೇದದ ಕೋರ್ಸು ಇವೆ. ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲಿ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಇದೆ. ಅದೂ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಈಗ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಮದರಾಸು, ಬೊಂಬಾಯಿ ಮತ್ತು ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಅವಕಾಶ ಇತ್ತೋ ಅದೇ ರೀತಿ ದೊರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಕೆಲಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಅವರನ್ನೋ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಆಫೀಸರನ್ನೋ ನೇಮಕಮಾಡಿ ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯಾರು ಯಾರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು ಅವರಿಗೆ ಏನು ಸಹಾಯ ಹೊಂದಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯನ್ ಮೆಡಿಸನ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶೀಯ ವೈದ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಕೂಡ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಬೇಕೋ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆದಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಆಯುರ್ವೇದ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಟ್ರೈಕ್ 2-3 ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ನಡೆಯಿತು. ಈಗ ಶಾಂತವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಯುರ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇರಬೇಕು. ಅಂತಹವರು ಈ ಕೆಲಸ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೈಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರಕಾರದವರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿಗೂ ಕೂಡ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕಟ್ಟಕಡೆಯದಾಗಿ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ಯಾರಗ್ರಾಫೇಇದೆ. ಈ ಆಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳ ಧಾರಣೆ ವಿಷಯ ಒಂದು ವಿರೋಧಾಭಾಸವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುಜಮೀನುಗಳು ಆಬಾದಿಗೆ ಬಂದು ಬೆಳೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಒಂದುಕಡೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ. 2,600 ಕೋಟಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಸಮೃದ್ಧಿ ಪಡೆಯಬೇಕು, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರೈಂ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ನೆಹ್ರೂಅವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೋದ ವರ್ಷದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ, ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಭರಿತವಾದ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶ ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ, ಇನ್ನು ನಮಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಕ್ಷಾಮಭೀತಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳು ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಂತೋಷದ ಕೆಲವು ಘೋಷಣೆಗಳು ಹೊರಟವು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳೊಳಗೇ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಗಳು ಏರುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳಿವೆ, ಹೊರಗಿನಿಂದಲೂ ತರಿಸುತ್ತೇವೆ; ಅಲ್ಲಿಗೂ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ನಿಯಮಿತವಾದ ವರಮಾನವಿರುವವರ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ರೂಪಾಯಿಗೆ $1\frac{1}{2}$ ಸೇರು ಅಕ್ಕಿಕೂಡ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಪಲ್ಲಾ ಅಕ್ಕಿಗೆ 60 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 70 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಏರಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಡಿಪೋ ಮತ್ತು ಫೇರ್‌ಪ್ರೈಸ್ ಡಿಪೋ ಎಂಬುದಾಗಿ ತೆರೆದು ರೂಪಾಯಿಗೆ $1\frac{3}{4}$ ಸೇರು ಮತ್ತು 2 ಸೇರಿನಂತೆ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾವು ಹೋದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ದೇವರಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಸತ್ಯವಾದ ವಾಕ್ಯ—ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಬಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದೊಂದು ; ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನೌಕರರು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕು. ಈಗ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯ ಬಂದಿದೆ, ನಾವು ಸತ್ಯದಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕು, ಜನರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ನೌಕರರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅಂಗಡಿಗೆ ಅಕ್ಕಿಬಂದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ನಾಲ್ಕೈದು ಜನ ಕೊಂಡನಂತರ ಬಂದದ್ದು ಮುಗಿಯಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಂಗಡಿಯವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಇತರರು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಏನಾದರೂ ಅಂಡರ್‌ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಇದೆಯೋ ಏನೋ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಸರಿಯಾದ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಸರಬರಾಯಿಯಾದುದು ಬಹು ಬೇಗ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಯಾವ ಪ್ರಜೆಗೂ ಅಕ್ಕಿ ಸುಲಭ ದರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಶೋಚನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ತಿಳಿಯದೆ ನಿರಾಶೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಎರಡನೆಯ ಪ್ಲಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಪ್ರೈಸ್ ದೊರೆಯಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ ; ಮಾಡಬಹುದು. ರೈತರೇ ನೇರವಾಗಿ ತಂದು ನಮಗೆ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಿ ಮಧ್ಯೆಯಾರೂ ಸ್ವಾಹ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವು ಕೊಡುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಭಾಗ ಸಿಕ್ಕುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಯಂತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ, ಬಹಳ ಸಂಕೋಚದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಹೇಗೆ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

It is stated in the Governor's Address that in order to remove distress, Government is making available to the public, rice and wheat secured from the Government of India through co-operative societies, local bodies and approved wholesalers and retailers. Who are these wholesalers and retailers? What is the guarantee that they supply the food grains in an honest manner to the people? Somehow or other, there is favouritism in this matter. We should stop this favouritism at all costs and, as far as food supply is concerned, the Government machinery should be very vigorous and work very smoothly. This is a very urgent problem.

A MEMBER.—On a point of order, Sir. Can a member change the language in the course of his speech?

Mr. SPEAKER—I notice that the Hon'ble Sri Ramaiya has suddenly changed the language in the middle of his speech. According to rules, a member is not allowed to change the language in the middle of his speech. If it is a quotation, it can be done. I want to know whether it is a quotation or a change in the language in the middle of his speech.

Sri P. R. RAMAIYA.—Kindly excuse me, Sir. I shall continue my speech in Kannada.

*Sri B. NARAYANASWAMY (Mysore—South).—Sir, I do not want to comment on the ruling given by you. But so far as our rules are concerned; it is nowhere provided that a member should not change his language. Supposing I am speaking in English and if I feel that a particular

(SRI B. NARAYANASWAMY.)

matter can be made easily understandable by speaking in Kannada, I can speak in Kannada. Nowhere is it provided in the rules that I should not change the language. The Hon'ble Speaker will kindly enlighten us as to where we have such rules. Besides, there has been no precedent or convention of that type so far as the old Mysore Assembly members are concerned.

Mr. SPEAKER.—It is really surprising to know that an Hon'ble Member can change the language in the midst of the same speech. I have not come across anything of that sort. It may not have been provided in the Rules. In some of the Assemblies it has been specifically provided for in the Rules themselves. It is a matter of convention everywhere that a member who starts speaking in one language should continue in the same language till he finishes his speech. I do not know the practice that was prevailing in the old Mysore Assembly. I am told by members that the same practice was in vogue here also. If that is so, I am really surprised how the Hon'ble Member can raise a point of order like this.

4 P.M.

Sri B. NARAYANASWAMY.—If it is your ruling I bow to that decision. If it is mere convention, then as I just now sub-mitted to the Chair, the tradition here is that an Hon'ble Member is entitled to speak in any language he likes. If he is able to express a point better in English or Kannada he can do that in the course of the same speech. Therefore, this is no surprise to us.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member wants to know whether it is a ruling of the Chair. It is a ruling based on convention.

Sri K. PUTTASWAMY (Srirangapatna).—If the Chair is referring to convention, then the convention of the House, as far as Mysore is concerned, is to speak in a mixed language.

Mr. SPEAKER.—I should say that as this is a new Assembly, there is no convention as such pertaining to it. The conventions that are there in the other Assemblies apply here also. If the Hon'ble Member is under the impression that this is the continuation of the old Mysore Legislative Assembly, then I for one cannot agree with him. This is a new Assembly altogether. Of course, the Rules of the old Mysore Legislative Assembly apply here, but, so far as conventions are concerned, we can create conventions and adopt conventions from whatever sources they may come, from the old Mysore Assembly or from the Bombay or Madras Assemblies.

Sri K. PUTTASWAMY.—It is a question of convenience.

Mr. SPEAKER.—If we are to be guided merely by convenience, then it will only mean that an Hon'ble Member may start speaking in Kannada, then change to Marathi, then to Hindi and then to English or French. That would become a babel of languages and it would be rather impossible to tolerate it.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಗವರ್ನರ್ ಅವರ ಭಾಷಣದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪ್ರತಿ ಇದೆ. ನನಗೆ ಭಾಷಣದ ಕನ್ನಡ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ನಾನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪ್ರತಿಯಿಂದ ಗವರ್ನರ್ ಅವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಓದಿದೆ. ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪದಗಳು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಂದುವು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—"Quotations" ಮಾತ್ರವಾದರೆ ಓದಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಲ್ಪ ಬಲವಾಗಿ, strong language ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಬಯ್ಯುವಾಗ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬರುವ ಹಾಗೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಷ್ಟು ಬಲವತ್ತರವಾಗಿ ಆ ನಿಯಮವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನ್ನ ಅರಿಕೆ, ಅಷ್ಟೆ.

ಈಗ ಆಹಾರದ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಾಕಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು, ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಕುಯ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳು ಇಳಿಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮದಂತೆ ಯಾವಾಗ ಸುಗ್ಗಿ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಬೆಲೆಗಳು ಇಳಿಯುತ್ತ ಬರಬೇಕು. ಈಗ ಡಿಸೆಂಬರು ತಿಂಗಳು ಭತ್ತದ ಬೆಲೆ ಇಳಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಏಕೆ ಇಳಿದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು, ವ್ಯಾಪಾರ ಮರ್ಮವನ್ನು ಅರಿತವರು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಬೆಲೆಗಳು ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಏರುತ್ತ ಹೋದರೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ, ಈ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ. ನಾವು 1945-46 ರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಎಂಥೆಂಥ ಧಾನ್ಯವನ್ನೋ ತಿಂದು ವೆತ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ತುರಿ, ಎಕ್ಸಿಮ ಮುಂತಾದ್ದುವು ಬಂದಿವೆ. ಈಗ

ಪುನಃ ಆ ರೀತಿಯಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಬರದೆ ಇರುವಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಗ್ರಾಮಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಗೋಡೌನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇಡುವ ಹಾಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ರೈತರಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿ ಕಣಜ ಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರೆ ಮುಂದೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹೊರಗೆ ರಫ್ತು ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಖರೀದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು. ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಘನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲ ಒಂದಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಏನು ಹೇಳು ತ್ತಿದ್ದರೆಂದರೆ ಬಿಜಾಪುರ, ಧಾರವಾಡ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳು surplus areas ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಕೊರತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಸುದೈವದಿಂದ ಈಗ ಎಲ್ಲಪ್ರದೇಶಗಳೂ ಸೇರಿ ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ.

Sri T. MARIAPPA.—Is it the point of the Hon'ble Member that Government should again impose controls on foodgrains ?

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ಚುರುಕು. ಅವರು ಹಿಂದೆ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಕಾಲದೊಳಗೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬಂದಾಗ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಎಲ್ಲ ಹೋಯಿತು. ಪುನಃ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತರಬೇಕೇ ಎಂದು ಅವರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದರು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಬರಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮತ್ತೆ ಬರ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇ ನೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತ ವಾದ ಬೆಲೆ (reasonable price) ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕಣಜಗಳಲ್ಲಿ, ಗೋಡೌನ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ಏರ್ಪಾಡ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು. ಇದು ಬಹಳ ತ್ವರಿತವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬೇಗ ಬಗೆಹರಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈಗ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿವೆ. ಹಿಂದೆ 1951ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಚುನಾ ವಣೆಗಳು ನಡೆದಾಗ, ನಾವು ಓಟುದಾರರನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋದಾಗ, ಓಟುದಾರರು "ಏನ್ರೀ ರಾಮಯ್ಯನವರೇ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಅರ್ಧಸೇರು ಅಕ್ಕಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಬಂದಿದ್ದೀರೋ" ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಕೇಳಿದರು. ಈ ಸಲದ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಾನು ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ. ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲತಕ್ಕ ಮಹನೀಯರು, ಚುನಾವಣೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮನೆಗೂ ಹೋಗ ತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು "ಏನು ಸ್ವಾಮಿ, ನಿಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆ ಏರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀವು ಏನು ಮಾಡಿದಿರಿ" ಮುಂತಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದುರದೃಷ್ಟ ಸ್ವಾಮಿ.........

*Sri A. V. NARASIMHA REDDY (Bangalore South).—Sir, I rise to a point of order. The subject matter before the House for consideration is the Governor's Address and the various amendments moved by the various Members here. I would like to know how the remarks that my Hon'ble friend is making are relevant to the subject before the House.

Mr. SPEAKER.—It is not a point of order. It is a point of information which I will be able to give to the Hon'ble Member. At the end of the time yesterday, I have mentioned what the scope of discussion was. In fact, I do not find any irrelevancy in what the Hon'ble Member, Sri P. R. Ramaiya is saying, because after all, what has been said in the Address is under issue and whatever amendments are given, they also will be under issue and whatever ought to have been contained in the Address but has not been contained, is also in point. So, whatever the Hon'ble Member Sri P. R. Ramaiya is saying is correct. But I would tell him that he has taken too much of time and I would request him to finish as early as possible so that other Hon'ble Members may have a chance. I have been able to accommodate only six Hon'ble Members today. I would like to allow as many Hon'ble Members as possible to speak on the motion. I have to request the Hon'ble Members, especially the Hon'ble Members belonging to the party in power, to be as brief as possible, because after all their purpose is to support the motion ; and it was my idea to give as much time as possible to the Opposition because they have their views which they would like to offer in contravention of the views held by the party in power. I would like Hon'ble Members to be as brief as possible. I can control the debate no doubt by prescribing time limit for speeches. But I have said yesterday that I am not going to do it. That is why I have extended the time from two to three days. If Hon'ble

(MR. SPEAKER.)

Members from every section of the House were to take so much time, it will be impossible for me to give a chance to everybody.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ವಂದನೆಗಳು. ನಾನು ಬೇಗ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿಯವರು ಗವರ್ನರ್ ಭಾಷಣದ 28ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಓದುತ್ತೇನೆ :—

"The country will be in the throes of a General Election" ಎಂದಿದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಆ ಚುನಾವಣೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೋಗಬೇಕಾದಾಗ ಜನಗಳು ಸರ್ಕಾರ ಯಾವರೀತಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ನಾವು ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕು. ಈಗ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೂ, ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಬೆಲೆಗಳ ಏರಿಕೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡಿ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆ ವಂದನೆಗಳು.

*Sri R. MUNISWAMIAH (Bangalore North—Scheduled Castes).—Sir, I am happy to thank the Governor for having delivered his gracious Address to the Joint Session of the Assembly and the Council.

Sri P. R. RAMAIYA.—I rise to a point of order, Sir. I spoke so long about the food problem. I do not know if the Food Minister was there all the while.

Mr. SPEAKER.—I have not been able to follow the Hon'ble Member. He may please repeat.

Sri P. R. RAMAIYA.—My point of order is this : that the Food Minister should be present here while the subject of food is being discussed.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, I have noted down all his points and I will be able to answer all his points.

Mr. SPEAKER.—Whether a particular Minister is present in the House or not cannot be the subject-matter of a point of order. It is enough even if there is one Minister present, because Ministers are expected to take down notes for making their reply, and reply effectively. In fact, many points of order raised are rather not points of order at all.

Sri R. MUNISWAMIAH.—Sir, I am also happy to be able to welcome the several Hon'ble Members representing areas which till recently formed parts of other States, Hyderabad, Madras and Bombay.

The Governor in his Address has been pleased to give a brief account of the things that happened in the old Mysore State and about the Reorganisation of the States. He has been pleased to say that there are different systems of education in the different parts of the New State. Now it is our duty to see that we evolve a common system of education and a common system of administration in all the Districts of this State. Now the State has an area of nearly 73,000 sq.miles with a population of 192 lakhs. Of course, Sir, it is rich in its mineral wealth. The forest areas are perhaps the richest in the whole of India as the Governor has been pleased to state. But we cannot be satisfied with that statement. We have to work hard and undertake exploitation so as to get adequate returns for the money we spend, so that the same may be utilised for the welfare of the people.

There is a point mentioned about the Second Five Year Plan relating to the different areas. The Madras State has allotted only 510 lakhs to the areas that have come to our State. Perhaps from the beginning they might have known that these districts will have to be transferred to Mysore ultimately and they began to neglect those areas and they have not provided adequate funds for the development of areas that were hitherto in Madras State. Therefore I think, Sir, we have to revise the Second Five-Year Plan so that we may get more funds from the Centre and also we can provide more funds from our Government to see that the backward areas of the erstwhile Madras Districts will also get better benefits and enjoy equally *amenities* of development.

The Governor is also pleased to mention about the major irrigation works that have been completed and

those that our Government is going to takeup in the future. But I am sorry to state that minor irrigation works have been very much neglected. By providing for major irrigation works, we may get more electricity, and we may get more water and we may be able to convert more acreage into wet lands and grow paddy. But it is equally the duty of the Government to provide enough work for the people in other areas who may not be benefited by the major irrigation works. We will be able to provide them with work only if we provide for minor irrigation works alongside of the major irrigation projects. If we cannot provide work to the people, they will be unable to purchase paddy and other food materials that are produced elsewhere. I fail to understand how these major irrigation projects will by them selves help our people. Therefore, I suggest, Sir, that minor irrigation works should be given greater attention and almost all the tanks in other parts should be taken up and silts should be removed, tanks should be deepened so that they hold more water to be able to feed the lands. We must see that each farmer in the village earns his bread by his own sweat and does not depend on others.

Sir, it is mentioned here that fishery industry should be developed. In Mysore state there are tanks, big and small, which do not dry up even in summer. There is no mention about the development of fishery in such tanks. Government must see that this industry is brought this side and spread over to these tanks also.

Development of industries will depend on the availability of electricity. The power that is now generated here is not enough at all. Once upon a time the Mysore Government promised to give electric energy to almost all the villages and many of the villagers have purchased pumping sets with the expectation that power would be given to them. Hitherto Government are not in a position to supply them power. Sri Baliga and other friends have urged for the supply of power to other areas that have now come into the former Mysore State. But if we neglect the promises made in the past to our farmers they would be put into difficulties and they will have to claim their damages from the Government. Therefore, we must see that our promises are first converted into action and then we should supply electricity to the new areas.

Formation of new States has brought many employees to Bangalore. Here there is that problem of accommodation. I know, Sir, that there are about 300 buildings in Sawar lines belonging to military people which are vacant. I suggest that Government may address the military people concerned and take over those buildings to accommodate the personnel that have come from outside.

Then, the scales of pay of the N. G. Os. Sir, it is very unfortunate that the scales of pay of the former Mysore State employees, especially of the N. G. Os. is the lowest in the Union. The other day our Chief Minister was referring to give Madras scales. Sir, there is already a murmur among the servants that Madras pay scales are lower than the Mysore scales in many cases, especially in the lower cadres. Therefore, I suggest that the pay level of our officials should be raised to that of Bombay pay scales or at least we must adopt the Mascarenhas Committee recommendations. I may point out in particular that there are any number of teachers working in Municipal High Schools and Board High Schools. Government very recently raised the pay of officials in Government service but that benefit was not extended to these teachers. When they approached Government, I am told, they were replied that if the Municipalities and the Boards gave their quota first, Government would then contribute their quota. I suggest that Government may give their quota first and immediately so that the Municipalities and Boards may give their quota immediately or at a later date whenever they are able to do so.

Then, Sir, round about Bangalore a number of big Factories have sprung up—factories like the Hindustan

(SRI R. MUNISWAMIAH.)

Machine Tools, the Telephone Factory and so on. Employment there has become a problem for our boys. Those who apply for employment in these factories will come back because they do not possess even the elementary technical qualification. I request Government to have more and more technical schools opened immediately so that they may give opportunities to these educated boys to pick up technical knowledge and get themselves employed in these big factories.

Sir, Government are paying more attention to the supply of drinking water to towns and cities. Villages, particularly in Bangalore District, are suffering from want of drinking water facilities. Wells sometimes dry up. Government must see that villages are provided with bore wells.

Sir, the Governor has not spoken anything about the Harijans and the Untouchability in the State. When he was Maharaja, he was speaking something about Harijans and their amelioration. Immediately he has been changed as Governor, I think, he has forgotten about the Harijans.

Sri T. MARIAPPA.—Please see page 20.

Sri R. MUNISWAMIAH.—The reference there is about Backward Classes.

Sri T. MARIAPPA.—That includes this also.

Sri R. MUNISWAMIAH. If that is so, I am glad. The Government should see that the Harijans are given more educational facilities and other facilities as have been decided by the Policy Committees in the past. I hank the Governor, Sir, for the kind ddress he delivered to us.

(*Sri N. O. Samaji rose and began his speech in Marathi*).

Sri B. T. KEMPARAJ (Bangalore).—Sir, I rise to a point of order.

Mr. SPEAKER.—Let the point of order be not unnecessary. I do not want to discourage Hon'ble Members from raising any point of order; but, let them not be unnecessary. If the Hon'ble member wants to know in which language Sri Samaji is speaking, I may tell him that he is speaking in a sister language, *i.e.*, Marathi.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—If the Hon'ble Member knows English or Kannada, he may be asked to kindly speak in that language so that we may all know his views.

Mr. SPEAKER.—I know the difficulty myself. I had a talk with Sri Dalvi who comes from a Marathi speaking community and he promised to speak in English. But Sri Samaji is under a handicap. He cannot speak in English. Though he knows conversational Kannada, he cannot speak in Kannada on the platform; otherwise, I would have requested him to speak in Kannada.

(SUMMARY OF THE SPEECH DELIVERED BY SRI N. O. SAMAJI IN MARATHI).

[Sri N. O. SAMAJI (Belgaum Rural):—Mr. Speaker, Sir, I am glad to express my views to-day in this Hon'ble House on the Address of the Governor. As I am unable to speak in Kannada I will speak in Marathi.

Mr. Speaker, Sir, I am happy to take part in the discussion which is going on in this Hon'ble House. This is the first session of the New Mysore State Legislature and I am sorry, I cannot speak in Kannada correctly. I find it very difficult to express my views in Kannada at home and also in Bangalore. I, therefore, request that I may kindly be allowed to speak in Marathi.

Before me, many Hon'ble Members have spoken on the Address of the Governor. My Hon'ble friend, Shri B. P. Kadam has expressed his views.

In paragraphs 4 and 5 on page 3 of the Governor's Address, it is stated:

> "My Government desires to assure such minorities in this State that their interests will be fully safeguarded."

It is further stated:

> "Our happiness at the formation of the new State cannot make us forget that many of our brethren in Kasargod, Madaksira, South Sholapur and elsewhere are longing to join us. It is unfortunate that this adjustment could not be

achieved before the State Reorganisation Act was passed into law. My Government will continue to press for these minor adjustment in boundaries and hope that these genuine grievances will be redressed at an early date through the Zonal Council."

Majority of the people in these areas, it is alleged, speak Kannada and socially, culturally and economically they are connected with the Mysore State and therefore these areas should be included in the enlarged new Mysore State. It is further said that it is the desire of the people in these parts that they should have been included in the Mysore State. If these be the facts, then through the Zonal Council their grievances may be redressed. For the welfare of the country, it is necessary to adjust such disputes. Similarly, Bhalki and Santpur in Hyderabad State and some areas predominantly Marathi speaking in Belgaum and Karwar districts which have been included in Mysore State should have been integrated into Bombay State. The mother tongue of the majority of the people in these areas is Marathi and they are also connected with the Bombay State historically, geographically, culturally and in other respects. Particularly, the western portion, Belgaûm, Khanapur and Chikodi talukas in Belgaum District are Marathi and the eastern portion of the District is Kannada. I, therefore, say that the above western part of the Belgaum District should be included in Maharashtra. In this portion the Kannada speaking population is about 18 per cent and the Marathi speaking population is 70·8 per cent. Now, on account of the integration of these parts in the Mysore State, the Marathi speaking population there is reduced to a small minority to their great disadvantage. If we have to have a real democracy leading to Rama Rajya my view is that these predominantly Marathi areas should go to Maharashtra, *i.e.*, the present Bombay State.

It is stated in the Governor's Address that the Mysore Government will safeguard the interests of the minorities. Our mother-tongue is Marathi and the language of the Mysore State is Kannada. I would like to know what safeguards will be given to us. I am afraid the safeguards that will be given to us will not be real but hollow and superficial just of the nature that are given to Backward Classes, for instance, entry to temples and use of public wells, etc. I feel that we may perhaps not get safeguards of a substantial nature which will really protect our interests. It is my experience that minority community always gets very little protection. In support of my argument, I may state for the information of the House that the Rani Parvati Devi College of Belgaum has been affiliated to the Karnatak University even though almost all the students are Marathi. Take for instance the Marathi student population in Belgaum City. It consists of 13,500 primary school students, 4,000 High School students and 1,500 College students. The Mysore Government will not be in a position to provide jobs for these at the close of their education nor will they be entertained by Bombay Government, they being from Karnatak. Thus the protection promised will be illusory. Even at present we are being neglected in almost all spheres. For instance, in the Market Committee for Belgaum Taluka only three Marathi-speaking members are included and the rest are Kannada although most of the goods that come to this Market are from Marathi-speaking areas. Another handicap about the working of this Committee is that they have maintained the Committee's records in Kannada though the commodities for sale are from Marathi areas and Marathi speaking farmers. In Nipani which is also predominantly Marathi-speaking, about 70 per cent, in the Market Committee of 15 members, only one is a Marathi speaking member. I may also point out at this stage that when a students' organisation went to interview the Hon'ble Minister, Sri Kadidal Manjappa, in a procession, they were allowed to proceed with armed police flanked on both sides of the road with a view to creating adverse impression

(SRI N. O. SAMAJI.)

on the Minister's mind and in order to create alarm in the minds of the deputationists. Similarly, the representations of the Maharashtra Ekikaran Samithi of Belgaum in respect of the formation of constituencies to the Delimitation Committee, we understand, were not given any weight or consideration. When the Congress President, Sri Dhebarbhai, visited Belgaum our approach to represent our cause was made extremely difficult with the result that we could not properly place our grievances before him. It appears that the Governor is not made fully aware of our case, otherwise he himself would have said that these Marathi-speaking areas should go to Maharashtra just as he has expressed his desire to get the areas of South Sholapur, Kasargod, etc., included in the new Mysore State. I would therefore request the Government to recommend to the Zonal Council for the inclusion of our Marathi areas in the Bombay State.

I would like to say something about the dam schemes. I suggest that before undertaking any such schemes the consent of the people concerned should be obtained first. The difficulties of the people in those parts should be taken into consideration but it is not done. For example, the Hadalga scheme will affect about 35,000 people whose best food growing fields will be submerged as a result of this scheme. These persons were not at all consulted before deciding upon this scheme. Instead of launching this scheme, the Government would be well advised to undertake small irrigation schemes by putting up bunds on the rivers Tamraparni, Hiranyakeshi, etc., in that part.

The Tenancy Act which was passed by the previous Bombay Government will be in force in the four districts of Karnatak now in Mysore. By this Tenancy Act, in my opinion, agriculturists are not benefited. I find that it is in favour of landlords. The interest of the agriculturists should be protected. This Act even should be so amended as to give full protection to the tenants and such an Act should later on be made applicable to the whole of the new Mysore State.

I thank the Hon'ble the Speaker and all the Hon'ble Members for giving me an opportunity to speak and for patient hearing. I trust that my suggestions will be duly considered.]

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮಾಧವಾಚಾರ್ (ಭದ್ರಾವತಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಉಭಯ ಸದನಗಳನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಭಿನಂದನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಭಾಷಣದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲಾನಂತರ ಈ ಮಹಾ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿರತಕ್ಕ ಸಮಸ್ತ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಈ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಶ್ರಮಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ನಾಯಕರಿಗೂ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರನ್ನೂ ನಾವು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಈ ನೂತನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ನಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಂತಹ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಪೇಕ್ಷೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಸಂಪತ್ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಉತ್ಪನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವರಾಹಿ ಎಂದು ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನದಿ ಜನ್ಮತಾಳಿದೆ. ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಈ ಯೋಜನೆಯು ಮೈಸೂರಿಗಾಗಲಿ ಮದರಾಸು ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಲೀ ಪೂರ್ಣ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಜನ್ಮತಾಳುವ ನದಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕುಂದಾಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ. ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಕೇಳುವುದು ಇಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ಉತ್ತಮವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಬರಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಯೋಜನೆ ಯಾಗದೆ ನೀರಾವರೀ ಯೋಜನೆ ಕೂಡ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯುವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹೇಗೂ ಈಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಬಂದರಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಈಗ ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯು ಇನ್ನೂ ಮೂರರಷ್ಟು

ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತಿದೆ ; ಹಾಗೂ ಶಿವಮೊಗ್ಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ರೀತ್ಯ ತರೀಕೆರೆಯ ಬಳಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ತೆರೆಯುವುದರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಉತ್ಪನ್ನ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಮಗೆ 100 ಮೈಲಿದೂರದಲ್ಲಿರುವ—ಮಾಲ್ಪೆಗೆ ರೈಲ್ವೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ ಮಲೆನಾಡನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯ ಬಂದರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಿತಿಯು ಶಿಫಾರಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿ ಬೇಗ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಬಂದರನ್ನು ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಇಂತಹ ಪ್ರಮುಖವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡದಿರುವುದು ಈ ಕರಾವಳಿ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಇದುವರೆಗೂ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ. ಹಾಗೆಯೇ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಮಲೆನಾಡಿನ ಮತ್ತು ಕರಾವಳಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುತವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂತೆ ಈ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆ ಸಮಿತಿಗೆ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಒಳಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಮತ್ತು ಸಮಾನಾರ್ಹತೆಯುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಯೋಗ್ಯತೆಯಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ವರ್ಗವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಈ ಸಮಿತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲಿಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ವರುಷಗಳಿಂದಲೂ ಈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ವಿಷಯಗಳು ಬರುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಈವರೆಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಇರತಕ್ಕ ದುಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಉಳಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಈಗ ನೇಮಕವಾಗಿರುವ ಸಮಿತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅವರ ಶಿಫಾರಸನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

5 P.M.

ಹಾಗೆಯೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಮಿಕರೂ ಕೂಡ ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರಿಗೆ ದೊರೆತಂತೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಮನವಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಭದ್ರಾವತಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಬಹಳ ಕನಿಷ್ಠ ಕೂಲಿಯಿಂದ ಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಸರ್ಕಾರದವರ ಮುಂದೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದವರು ಬಹಳ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪರವಾಗಿ ಅಭಿನಂದನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಕೂಡ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದೇ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ಇತರ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಾರರ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಬಗೆಹರಿಸಿದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಾಳೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದಂಥ ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಯಶಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಸಮತಾವಾದ ಸಮಾಜ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಗುರಿಯ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋದಂತಾಗುವುದು ಎಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಖಾಸಗೀ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಷ್ಕರ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಟ್ರೇಡ್ ಯೂನಿಯನ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಘರ್ಷಣೆಗಳು ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಅಂಥ ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಘರ್ಷಣೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಚಿವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಮಿಕ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗದೆ ನಿಧಾನವಾಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಇದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಂದಿನ ಒಂದು ಯುಗಧರ್ಮಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಸಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಮುಷ್ಕರವಗೈರೆಗಳು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಭದ್ರಾವತಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಗೆಹರಿಸಿದರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು planned policy ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House now rises and will meet tomorrow morning at 8-30.

The House adjourned at Five Minutes past Five of the Clock to meet again at Thirty minutes past Eight of the Clock on Saturday, the 22nd December 1956.

WD 1744—GPB—900—6-2-57